

ΔΙΑΚΟΝΙΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΞΑΝΘΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΘΕΩΡΙΟΥ

ΕΤΟΣ Γ' - ΤΕΥΧΟΣ 40 - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2005

Άπο τὴν ἐκδήλωση “Ἡ καθ’ ἡμᾶς Ἀνατολή” με ὀμιλήτρια τὴν καθηγήτρια Ἑλένη Γλύκατζη-Ἀρβελέρ στο Δημοτικὸ Ἀμφιθέατρο Ξάνθης.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2005

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ

Σύντομη και λιτή ή Ευαγγελική αφήγηση για τή γέννηση του Θεανθρώπου στη γή μας. Δεν πλέκεται με τεχνικά ρητορικά εύρηματα. Δεν εμπλουτίζεται με έντυπωσιακές ανακοινώσεις, δάνεια του κόσμου τούτου, ικανά να προσδώσουν αίγλη στο κοσμοϊστορικό γεγονός. Δεν συνοδεύεται από πομπώδεις διακηρύξεις των ισχυρών της γής, από εκείνες που συνεγείρουν τὸ λαϊκὸ αἶσθημα και καλοῦν σὲ στράτευση. Ἡ περγαμινὴ τῶν γεγονότων ξεδιπλώνεται ἀπλὰ και ταπεινά. Μὲ τὴν ἄγια σεμνότητα και μὲ τὴ λατρευτικὴ ἐνατένιση στὸ πρόσωπο τοῦ σαρκωμένου Λόγου που προσέλαβε τὴν ἀνθρώπινη φύση και ἀνακλήθηκε στὴ φάτνη.

Φτωχὴ ἢ φάτνη, ἀλλὰ δὲν τὴν ἰσοσταθμίζουν ὄλα τὰ μεγαλόπρεπα παλάτια τοῦ κόσμου. Ἄγνωστη στους συντοπίτες της, γνωστὴ ὁμως, μετὰ ἀπὸ εἴκοσι αἰῶνες, στὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης. Περιφρονημένη ἀπὸ τοὺς ἀλαζόνες τῆς ἐποχῆς, σεβαστὴ ὁμως ἀπὸ τοὺς κατοπινούς σοφοὺς και ἁγίους τῆς παγκόσμιας ἱστορίας.

Ἡ πρόχειρη στέγη τῶν ἀλόγων ζῶων ἔγινε ἡ μήτρα τῆς “καινῆς κτίσης”. Ἡ Πύλη ἀπ’ ὅπου πέρασε γιὰ νὰ φτάσει στὴ γή μας, ὁ τόπος συνάντησης τοῦ “ἀπείρου” μὲ τὸ “πεπερασμένο”, τοῦ Θεοῦ μὲ τὸν ἄνθρωπο.

Σ’ αὐτὴ τὴ φάτνη ὁ Θεὸς σαρκώθηκε και ὁ ἄνθρωπος θεώθηκε.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΑΚΟΝΙΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΩΣ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2005
ΤΕΥΧΟΣ Μ'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ,
ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΞΑΝΘΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΘΕΩΡΙΟΥ
κ.κ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΞΑΝΘΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΘΕΩΡΙΟΥ

ΤΗΛ.: 2541022505 - 2541028305

FAX: 2541025581

Συντακτική Έπιτροπή

Πρωτοπρ. Γεώργιος Ἀναγνωστόπουλος
Ἀρχιμ. Σωφρόνιος Γκουτζίνης
Ἀρχιμ. Παντελεήμων Μουτάφης

Φιλολογική Επιμέλεια

Ἀρχιμ. Ίωακείμ Μούκανος

Σχέδια

Γιάννης Μενεσιδης

*Στὰ κείμενα διατηρεῖται
ἡ ὀρθογραφία τῶν συγγραφέων*

**ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΔΕΚΤΑΙ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ
ΑΡΘΡΑ - ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ**

Διεύθυνση

Περιοδικό "ΔΙΑΚΟΝΙΑ"
Ἱερά Μητρόπολις Ξάνθης & Περιθεωρίου
Τ.Θ. 270, Τ.Κ. 671 00 ΞΑΝΘΗ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ "ΤΕΛΕΙΑ + ΠΑΥΛΑ"
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΡΟΔΟΣ ΜΠΡΩΚΟΥΜΗ 31 ΞΑΝΘΗ
ΤΗΛ.: 2541024536, FAX: 2541075110
ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ: 1ο χλμ. ΞΑΝΘΗΣ-ΚΑΒΑΛΑΣ
ΤΗΛ.: 2541071178

ΑΡ. ΚΩΔΙΚΟΥ 2321

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ δὲν ἦρθε στὴ γῆ μας μὲ πομπὲς βασιλικὲς καὶ μὲ ὕφος δυνάστη. Ἔσκυψε, ταπεινώθηκε, "κενώθηκε". Προσέλαβε τὴ δική μας ἀνθρώπινη φύση, περπάτησε μὲ τὴ δική μας μορφή. Ἄνοιξε διάλογο μὲ τοὺς ἀνθρώπους, χρησιμοποίησε σχήματα καὶ εἰκόνες ἀπὸ τὶς καθημερινὲς μας ἐμπειρίες στὴν ἐργασία, στὸ μόχθο, στὴν ὁδοιπορία, στὴν περιπέτεια, στὸ διωγμὸ, στὸν πόνο καὶ στὸ θάνατο.

Ἦρθε κοντά μας, τόσο κοντά μας, πού ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι τὸν νοιώσαμε ἀπόλυτα δικό μας, φτωχὸ σὲ ὑλικά καὶ πρόσκαιρα ἀγαθὰ, φορέα καὶ δωροδότη τῆς ἀπόλυτης Ἀλήθειας καὶ τῆς ἄπειρης θεϊκῆς ἀγάπης.

Στὴν ἐποχή μας, στὴν ἀρχὴ τῆς τρίτης μετὰ Χριστὸν χιλιετίας, κάποιοι ἄνθρωποι πού ἐκπροσωποῦν τὸν ἑαυτό τους ἢ εὐτυχῶς λίγους, καὶ ὄχι τὸ φιλόχριστο λαὸ καὶ ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ πιστοῦ λαοῦ θέλουν νὰ θέσουν τὸν Χριστὸ στὸ περιθώριο τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἱστορίας γιὰ νὰ περιορίσουν τὰ Χριστοῦγεννα μόνον στὰ φωτισμένα δένδρα, στοὺς στολισμένους δρόμους καὶ τὰ κοσμικὰ πανηγύρια. Ἄγνοοῦν, ὅμως, ὅτι χωρὶς Χριστὸ Χριστοῦγεννα δὲν νοοῦνται, χωρὶς Χριστὸ ἡ ζωὴ μετατρέπεται σὲ ζούγκλα, ἀγνοοῦν, ὅτι μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ δὲν μᾶς πηγαίνουν μπροστά, ἀλλὰ χιλιετίες πίσω.

Ὅμως Ἐκεῖνος, ἡ ἔνσαρκη Ἀγάπη, καλεῖ κοντά Του ὅλους μας νὰ μᾶς ἀναπαύσει καὶ νὰ μᾶς ξεκουράσει ἀπὸ τὰ βάρη τῆς ζωῆς καὶ μὲ τὸ σύνδεσμο τῆς Ἀγάπης καὶ τῆς Εἰρήνης, δῶρα τοῦ οὐρανοῦ στὴ γῆ, νὰ μᾶς συνδέσει μὲ τὸ Θεὸ καὶ τοὺς ἀνθρώπους σ' ὅλα τὰ πλάτη καὶ μήκη τοῦ κόσμου.

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Διάπυρος πρὸς τὸν τεχθέντα Κύριον εὐχέτης

Ὁ Μητροπολίτης
† Ὁ Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου
ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΠΙΚΑΙΡΟ ΘΕΜΑ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

Τὸν τελευταῖο καιρὸ ἦλθε γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ στὴν ἐπικαιρότητα τὸ θέμα τῶν σχέσεων τῆς Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας μὲ τὴν ὑποβολὴ σχετικῶν προτάσεων νομικῶν καὶ πολιτικῶν. Θὰ πρέπει νὰ τονισθεῖ ὅτι οἱ συντάκτες τῶν προτάσεων νομικοὶ ἐκπροσωποῦν τὸν ἑαυτὸν τους, καὶ οἱ πολιτικοὶ ποὺ κατέθεσαν τὴν πρόταση Νόμου στὴ Βουλὴ ἐκπροσωποῦν μιὰ μικρὴ μερίδα τοῦ λαοῦ.

Ὡστόσο, ἐμεῖς ποὺ ζοῦμε στὴν ἐπαρχία βιώνουμε μιὰ διαφορετικὴ πραγματικότητα καὶ ἔχουμε μιὰ ἄλλη εἰκόνα σχετικὰ μὲ τὴν στάση τῶν Ἀρχόντων τῆς Πολιτείας ἀπέναντι στὴν Ἐκκλησία. Θὰ πρέπει νὰ ποῦμε ὅτι οἱ Ἄρχοντες στὴν ἐπαρχία σέβονται τὴν Ἐκκλησία καὶ στηρίζουν τὸ ἔργο της, γιὰτὶ ἀναγνωρίζουν ὅτι τὰ 2000 χρόνια τῆς ἱστορίας τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας εἶναι χρόνια προσφορᾶς καὶ διακονίας τοῦ λαοῦ.

Ἡ Ἐκκλησία δὲν ξεχωρίζει ἀπὸ τὸ λαό, δὲν ὑπάρχει ἔξω ἀπὸ αὐτόν, ἀλλὰ ἀποτελεῖ τὴ μητέρα, ποὺ ἀναγεννᾷ καὶ μεγαλώνει τὰ παιδιά της. Αὐτὴ εἶναι ἡ σχέση τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μὲ τὸ λαό μας. Εἶναι σχέση μάνας καὶ παιδιοῦ. Ἡ σχέση αὐτὴ εἶναι φανερὴ σὲ κάθε πτυχὴ τῆς προσωπικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς μας, τὰ ἦθη καὶ τὰ ἔθιμα, τὸν πολι-

τισμὸ μας, τὶς γιορτές μας. Ἡ ζωὴ μας ὁλόκληρη εἶναι διαποτισμένη ἀπὸ τὸ πνεῦμα καὶ τὴ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας, ὅσο καὶ ἂν θέλουν αὐτοὶ ποὺ ὑποστηρίζουν τὸ χωρισμὸ νὰ παραβλέπουν τὸ γεγονὸς αὐτό, τὸ ὁποῖο ἄλλωστε καθορίζει καὶ τὴ δική τους ζωὴ, τὶς δικές τους συνήθειες, τὴ δική τους καθημερινότητα.

Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἀποκόψεις ὅλη σου τὴ ζωὴ ἀπὸ τὴν ἀφετηρία της; Πῶς νὰ τὴν ἀποκόψεις ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, αὐτὴν ποὺ τροφοδοτεῖ καὶ διαμορφώνει τὴν ἴδια μας τὴ ζωὴ, τὸ πολιτιστικὸ μας πρόσωπο; Χρειάζεται νὰ προχωροῦμε ἔμπρὸς καὶ ὄχι νὰ γυρνοῦμε πίσω.

Πῶς μπορεῖ νὰ παραβλέψει κανεὶς τὴν προσφορὰ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ δὲν ὀμιλῶ γιὰ τὴ Βυζαντινὴ περίοδο, ἀλλὰ γιὰ τὰ χρόνια τῆς τουρκοκρατίας, ὅταν ἡ Ἐκκλησία μὲ πολλοὺς κινδύνους καὶ πιέσεις διατήρησε τὴν ἐθνικὴ καὶ πολιτιστικὴ μας ταυτότητα; Ἄς ἀναλογισθεῖ κανεὶς πόσο δύσκολο ἦταν τότε νὰ διατηρήσεις τὴν πίστη σου, ἡ ὁποία ἦταν ταυτόσημη μὲ τὴ διατήρηση τῆς ἰδιαιτερότητας τοῦ λαοῦ μας καὶ πῶς ἡ Ἐκκλησία διαφύλαξε τὸ λαό μας ἀπὸ τὶς προσπάθειες τοῦ ἐξισλαμισμοῦ, ὅταν ὁ κυρίαρχος δελέαζε μὲ πλοῦτη, τιμὲς καὶ ἀξιώματα τὸν ἄπλο καὶ φτωχὸ ραγιά.

Ἄλλὰ στὴν ἐποχὴ μας ποὺ ἡ ἱστορία

δὲ λογαριάζεται, πὺν τὰ ἐπιχειρήματα τῆς ἱστορικότητος δὲν ἀκούγονται, ἢ Ἐκκλησία μας δὲν συνεχίζει νὰ προσφέρει στὴν κοινωνία; Ἀναλογισθεῖτε τὸ τεράστιο, ἀλλὰ ἀθόρυβο φιλανθρωπικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, τὶς νεανικὲς κατασκηνώσεις καὶ τόσες ἄλλες δραστηριότητες ὑπὲρ τοῦ λαοῦ.

Γίνεται ἓνα λάθος, ὄχι ὁμῶς σκόπιμα. Συχνὰ ἀκούω ὅτι, ἀφοῦ στὶς ἄλλες εὐρωπαϊκὲς χώρες εἶναι θεσμοθετημένος ὁ χωρισμός, γιατί νὰ μὴν θεσμοθετηθεῖ καὶ στὴν πατρίδα μας; Στὴ Γαλλία, γιὰ παράδειγμα, ἡ Ἐκκλησία εἶχε διαφορετικὴ ἱστορικὴ διαδρομὴ ἀπὸ τὴ δική μας. Ἐκεῖ ἀποτελοῦσε τροχοπέδη γιὰ τὸν κόσμο καὶ τὴν πρόοδό του. Στὴν καθολικὴ καὶ φεουδαρχικὴ Γερμανία ὑπῆρχαν ἐπίσκοποι πὺν ἦσαν ταυτόχρονα καὶ φεουδάρχες. Σὲ μᾶς δὲν θὰ βρεῖ κανεὶς ἀνάλογες καταστάσεις. Στὴν τουρκοκρατία ὁ λαὸς ὑπέφερε μαζί μὲ τὸν κληρὸ. Σκεφθεῖτε τὸ πλῆθος τῶν νεομαρτύρων καὶ τοὺς ἐπισκόπους πὺν θανάτωσαν οἱ Τοῦρκοι (Διονύσιος Φιλόσοφος, Γρηγόριος Ε΄).

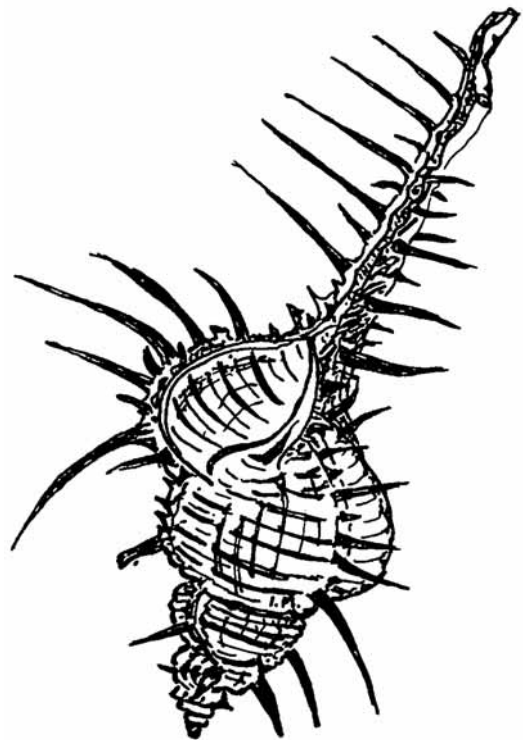
Ἀκόμη καὶ ὁ Διαφωτισμὸς ὁ ὁποῖος γεννήθηκε στὴ Γαλλία ὡς κίνημα κατὰ τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας, ἐδῶ σὲ μᾶς ἡ Ἐκκλησία ἀποδέχθηκε πολλὰ ἀπὸ τὰ στοιχεῖα του. Ὑπενθυμίζω τὴν ἴδρυση τῆς Ἀθωνιάδας Σχολῆς, ἀπὸ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο στὸ Ἅγιον Ὄρος, τὸν Εὐγένιο Βούλγαρη, τὰ μαθήματα τῆς Φυσικῆς, τῆς Χημείας καὶ τῶν Μαθηματικῶν πὺν διδάχθηκαν ἐκεῖ, ἀλλὰ καὶ στὰ ἄλλα σχολεῖα πὺν ἴδρυσε ἡ Ἐκκλησία ἀπὸ τὸν 18ο αἰῶνα καὶ ἐξῆς.

Ἐξάλλου, πῶς νοεῖται χωρισμὸς σήμερα στὴν κοινωνία, ὅταν ἐπιζητεῖται ἡ συνοχὴ τοῦ λαοῦ καὶ τῆς κοινωνίας καὶ

ὄχι ἡ πολυδιάσπαση ἀκόμη καὶ σὲ κοινωνικὲς ὁμάδες διαφορετικῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως καὶ πολιτισμοῦ.

Τέλος, θὰ πρέπει νὰ ἐπισημάνουμε γιὰ μία ἀκόμη φορὰ, ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας ὑπῆρξε πάντοτε ἐλεύθερο καὶ δημοκρατικὸ. Ὅποιος δὲν θέλει νὰ εἶναι συνειδητὸ μέλος τῆς καὶ ἐπιλέγει τὸν πολιτικὸ γάμο ἢ τὴν πολιτικὴ κηδεῖα ἡ Ἐκκλησία ἀποδέχεται τὴν ἐπιλογή του. Ὅμως, δὲν εἶναι δυνατὸν, οἱ λίγοι νὰ ἐπιβάλλουν τὴ θέλησή τους στοὺς πολλοὺς.

Ὁ Μητροπολίτης
† Ὁ Ἐάνθης καὶ Περιθεωρίου
ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Μ. Γ. Βαρβούνη
Ἀναπλ. Καθηγητὴ ΔΠΘ

Τὸ παλαίφατο Πατριαρχεῖο τῆς Μεγίστης πόλεως Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικής εἶχε ἀνάκαθεν ἔντονα ἀναπτυγμένο τὸ ἱεραποστολικὸ στοιχεῖο στὴν ἐκκλησιαστικὴ του διακονία. Ἰδιαίτερα ὁμως τὶς τελευταῖες δεκαετίες ἐπεκτάθηκε σὲ ὁλόκληρη τὴν ἀφρικανικὴ ἥπειρο, βαπτίζοντας καὶ κατηχώντας τοὺς ἰθαγενεῖς, ἀλλὰ καὶ δημιουργώντας ἕνα νέο κληρὸ ἀπὸ αὐτοὺς καὶ στοὺς τρεῖς βαθμοὺς τῆς ἱεροσύνης. Ἡ πορεία του αὐτὴ πρὸς τὰ πέρατα τῆς μαύρης ἥπειρου δημιούργησε ἕνα νέο πεδίο στὴ σχέση τῆς Ὁρθοδοξίας μὲ τὸν κόσμο, πεδίο ἐλκυστικὸ ἀλλὰ καὶ δύσκολο.

Σειρὰ σπουδαίων Πατριαρχῶν, ὡς ὁ Νικόλαος ὁ Στ', ὁ Παρθένιος ὁ Γ' καὶ ὁ Πέτρος ὁ Ζ', ἐνίσχυσαν κατὰ τὸν 20ῦ αἰῶνα τὴν Ἱεραποστολικὴ αὐτὴ παράδοση, ἡ ὁποία ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ σημερινοῦ Πατριάρχου κ. Θεοδώρου Β' γνωρίζει μίαν νέα ἀκμὴ. Χαρακτηριστικὴ τοῦ ἐπανευαγγελισμοῦ τῆς Ἀφρικής εἶναι, μεταξὺ ἄλλων, καὶ ἡ ἀνασύσταση ἱστορικῶν μητροπόλεων τοῦ ἀφρικανικοῦ χώρου, ὅπως προσφάτως συνέβη μὲ τὴν Μητρόπολη Τριπόλεως, στὴν ὁποία ἐνθρονίστηκε, στὶς 25 Φεβρουαρίου 2005, ὁ νέος τῆς Μητροπολίτης κ. Θεοφύλακτος.

Ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Θεόδωρος ἔχει ἕνα χριστιανικὸ ὄραμα γιὰ τὸ ποίμνιό του καὶ γιὰ τοὺς ὑπολοίπους κατοίκους τῆς μαύρης ἥπειρου, νὰ τοὺς προσφέρει τροφίμα, φάρμακα καὶ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα γιὰ τὴν ἀνακούφιση τῶν δύσκολων συνθηκῶν τῆς ζωῆς τους. Ἱε-

ραπόστολος ὁ ἴδιος, μὲ ἐπιτυχημένη ἐπισκοπικὴ θητεία στὸ Καμερούν καὶ στὴ Ζιμπάμπουε, μετὰ τὴν ἐκλογή του στὸν ἀποστολικὸ θρόνο τοῦ ἀγίου Μάρκου δὲν ξέχασε τὴν ἐντολὴ τοῦ Χριστοῦ γιὰ ἀνακούφιση τοῦ συνανθρώπου καὶ γιὰ εὐαγγελισμό ὅσων δὲν γνωρίζουν τὸν Χριστιανισμό. Ἐργάζεται νυχθημερόν καὶ πυρετωδῶς γιὰ νὰ ἀνταποκριθεῖ στὰ ὑψηλά του καθήκοντα, μὲ φόβο Θεοῦ καὶ ἀπεριόριστη ἀγάπη γιὰ τὸν ἄνθρωπο.

Ἀξίζει ἐδῶ νὰ ἀναφερθοῦν ὀρισμένα μόνον παραδείγματα: στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Κένυας λειτουργοῦν Τεχνικὴ Σχολή, Πατριαρχικὴ Σχολή "Μακάριος ὁ Γ'", Παιδαγωγικὴ Σχολή, Νηπιαγωγεῖο, Δημοτικὸ, Σχολὴ Ραπτικῆς, Ὁρφανοτροφεῖο καὶ Σχολὴ Ἡλεκτρονικῶν Ὑπολογιστῶν. Στὰ ἰδρύματα αὐτὰ 1.000 περίπου νέοι Κενυᾶτες ἐκπαιδεύονται, καταρτίζονται πνευματικὰ καὶ ἀποκτοῦν προοπτικὴ γιὰ τὴ ζωὴ. Ἔτσι ἡ παιδεία ἀναδεικνύεται σὲ κύριο μοχλὸ τῆς ἱεραποστολικῆς δράσης πὺν ἐδραϊώ-

νει την Ὁρθοδοξία στή Ἀφρική χωρίς προσηλυτισμό, μόνο με τήν ἐλεύθερη γνωριμία τῆς διδασκαλίας τῆς Μίας, Ἀγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, γιά ὅσους τὸ ἐπιθυμοῦν.

Στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Ζιμπάμπουε λειτουργεῖ τὸ Ἱεραποστολικὸ Κέντρο Ἀγίου Νεκταρίου στὸ Χαράρε, ἀπὸ τὸ ὁποῖο παρέχονται ὑποτροφίες γιὰ τὶς σπουδὲς νέων, σὲ συνεργασία μὲ τὸ 3ο Ἐνιαῖο Λύκειο Ἡρακλείου Κρήτης καὶ τὸν Παγκύπριο Σύλλογο γιὰ τὴν Καταπολέμηση τῆς Μάστιγας τῆς Πείνας. Στὴν Ἱερὰ Ἐπισκοπὴ Μπουκόμπα προχωρεῖ ἡ ἀνέγερση νοσοκομείου, καὶ λειτουργεῖ ἡ Ἱερατικὴ Σχολή, μὲ τὴ βοήθεια τῆς Ἀδελφότητος Ὁρθοδόξου Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς Θεσσαλονίκης. Τέλος, στὴν Ἱερὰ Ἐπισκοπὴ Γκάνας, λίγο μετὰ τὴν ἐνθρόνιση τοῦ νέου Ἐπισκόπου κ. Δαμασκηνοῦ, ὁργανώθηκαν ἐκδηλώσεις γιὰ τὰ 23 χρόνια τῆς ὀρθόδοξης παρουσίας στὴ χώρα, καθὼς καὶ ἐβδομάδα “Λειτουργικῆς ἀναβάπτισης καὶ Κατηχήσεως” μὲ τὴ συμμετοχὴ κλήρου καὶ λαοῦ.

Οἱ ἐνδεικτικὲς αὐτὲς περιπτώσεις δείχνουν πόσο ἀνάγκη ἔχουν οἱ ἀδελφοί μας τῆς Ἀφρικῆς, καὶ τὸ πολυσήμαντο καὶ πολυεπίπεδο ἱεραποστολικὸ ἔργο τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, ἀπὸ τὴ δική μας βοήθεια, ἀφοῦ ἑλληνικὴ ἐνίσχυση στηρίζει πολλὰ ἀπὸ τὶς δραστηριότητες αὐτῆς. Ὁ Πατριάρχης κ. Θεόδωρος χρειάζεται κάθε δυνατὴ ἐνίσχυση γιὰ νὰ μπορέσει νὰ στηρίξει τὰ παιδιά καὶ νὰ ἀντιμετωπίσει τὴ μάστιγα τοῦ AIDS, ὅπως ὁ ἴδιος σημειώνει σὲ πρόσφατη σχετικὴ ἐγκυκλιό του, τὸ καλοκαίρι τοῦ 2005.

Τὴ σημασία τῶν αὐτονοήτων γιὰ μᾶς αὐτῶν πραγμάτων καταδεικνύει μιὰ χαρακτηριστικὴ παράγραφος ἀπὸ τὴν ἐγκυκλιό του αὐτῆ [Πάνταινος 4/64,

2005, σ. 248], τὴν ὁποία καὶ παραθέτουμε: “Διακονώντας κατ’ ἐξοχὴν ἱεραποστολικὲς μητροπόλεις, ὡς ταπεινὸς λευίτης τοῦ Χριστοῦ, γνώρισα ἀπὸ κοντὰ τὸν πόνο καὶ τὴν δυστυχία τῶν μικρῶν παιδιῶν. Διατρέχοντας τὸ Καμερούν, τὰ ὑψίπεδα τοῦ Τσαντ, τὴν Ἀγκόλα καὶ τὴ Μοζαμβίκη, πρωταρχικὸ μέλημά μου ἦταν τὰ παιδιά, τὸ χαμόγελο τῶν ὁποίων μοῦ ἔδινε κουράγιο νὰ συνεχίσω μὲ τὴν δύναμη τοῦ Θεοῦ. Μέρη καὶ μῆνες πολλὰς φορὲς περίμενα νὰ φτάσουν τὰ τρόφιμα, φάρμακα καὶ ἄλλο ὕλικό, πὺ μὲ κόπους κατάφερα νὰ ἐξασφαλίσω. Καὶ ὅταν ἐπιτέλους αὐτὰ κατέφθαναν, μὴ ἔχοντας πολλὰς φορὲς ἄλλο τρόπο, τὰ προωθούσαμε μὲ τὰ πόδια ἢ στὴν καλύτερη περίπτωση μὲ ὑποζύγια, γνωρίζοντας ὅτι καὶ τὰ λίγα πράγματα πὺ ἀναλογοῦσαν σὲ κάθε παιδί ἦταν τὸ μέλλον του, ἦταν ἡ ἐλπίδα ὅτι θὰ μπορεῖ νὰ βλέπει τὸν ἥλιο νὰ ἀνατέλλει γιὰ τὸ ἐπόμενο διάστημα”.

Ἀκούγοντας τὴ φωνὴ τοῦ Πατριάρχου δὲ μποροῦμε νὰ μείνουμε ἀσυγκίνητοι, γιὰ πὺ πίσω τῆς ἀκοῦμε τὴν ἠχὴ τῶν λόγων τοῦ Χριστοῦ γιὰ τὴν ἀνακούφιση πὺ ὀφείλουμε στοὺς ἀσθενεῖς, στοὺς πεινῶντες καὶ στοὺς διψῶντες τοῦ κόσμου αὐτοῦ. Καὶ εἶναι οἱ προσπάθειες αὐτῆς πὺ καὶ τὴν βοήθειά μας χρειάζονται, καὶ δικαιώνουν τὴν ἱεραποστολικὴ παράδοση τοῦ δευτέρου τῆ τάξει ὀρθοδόξου Πατριαρχείου, τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς Ἀλεξανδρείας. Ἡ φωνὴ τοῦ Πατριάρχου ἀπευθύνεται στὶς χριστιανικὲς μας συνειδήσεις καὶ μᾶς θέτει ἐνώπιον τοῦ χρέους μας γιὰ τὸν πάσχοντα συνάνθρωπο. Ἐνὸς χρέους πὺ γιὰ τὸ Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας ἀποτελεῖ τρόπο ἐκκλησιαστικῆς ὑπαρξῆς καὶ ἥθος ἀποκλειστικὸ ποιμαντικῆς διακονίας.

Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΧΗ ΤΟΥ ΨΥΧΙΚΩΣ ΠΑΘΕΝΟΥΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΗ ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

Ἄρχιμ. Σωφρονίου Γκουτζίνη
Ἱεροκήρυκος

Στὸ προηγούμενο ἄρθρο μας ἀναφεροθήκαμε στὴν ἀνάγκη τῆς συνεργασίας τοῦ πνευματικοῦ μὲ τοὺς εἰδικούς τῆς ψυχικῆς ὑγείας προκειμένου ἢ ἐν ἀγάπῃ προσφορὰ πρὸς τὸν πάσχοντα ἀδελφὸ νὰ εἶναι πιὸ ὀλοκληρωμένη. Εἶναι αὐτονόητο ὅτι ἡ συνεργασία αὐτὴ πρέπει νὰ γίνεται μὲ διάκριση καὶ νὰ ὑποβοηθᾷ τὴν ποιμαντικὴ καθοδήγηση. Ἄπομένει νὰ ἐξετάσουμε τὴ σχέση τῆς ψυχικῆς ὑγείας μὲ τὴν πνευματικὴ ζωὴ καὶ τὸν σκοπὸ τῆς ποιμαντικῆς καθοδήγησης τοῦ ψυχικῶς πάσχοντος ἀνθρώπου.

Θὰ πρέπει κατ' ἀρχὰς νὰ ξεκαθαρίσουμε ὅτι ἡ πνευματικὴ ζωὴ δὲν εἶναι μία κάποια ἄλλη ζωὴ, ἀλλὰ αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ ζωὴ ποὺ ζοῦμε μέσα στὴν κάθε μας μέρα. Δὲν ὑπάρχει δηλαδὴ κάποιος ἄλλος χρόνος στὸν ὁποῖο κάνουμε τὴν πνευματικὴ μας ζωὴ, ἀλλὰ ἡ ἴδια ἡ ζωὴ μας μέσα στὸ σήμερα ἔχει πνευματικὲς διαστάσεις ἀκόμη καὶ στὶς πλέον μικρὲς τῆς λεπτομέρειες. Ἄφοῦ λοιπὸν καθετὶ στὴ ζωὴ μας ἔχει πνευματικὴ διάσταση σαφῶς καὶ ἀφορᾷ τὴν πνευματικὴ μας ζωὴ ἢ ψυχικὴ ὑγεία, ἓνα οὕτως ἢ ἄλλως

κεντρικὸ χαρακτηριστικὸ τῆς ὑπαρξῆς μας. Ἡ πνευματικὴ ζωὴ δὲν ἐξαντλεῖται βέβαια στὶς διαστάσεις τοῦ ψυχισμοῦ, (γνωρίζουμε, ἐξάλλου, ὅτι πολλοὶ ἅγιοι, γιὰ παράδειγμα, εἶχαν ἓνα εὐαίσθητο ψυχισμό ποὺ πολλές φορές ἄγγιζε τὰ ὅρια τῆς κατάθλιψης), ὅμως ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὴν ψυχικὴ ὑγεία καὶ μάλιστα μὲ καθοριστικὸ τρόπο. Δὲν θὰ ἦταν ὑπερβολή, λοιπὸν, νὰ ποῦμε ὅτι ἡ ψυχικὴ ὑγεία ἀποτελεῖ ἀναγκαίαι προϋπόθεση γιὰ μία ὑγιὴ πνευματικὴ ζωὴ χωρὶς φανατισμούς καὶ ἀκρότητες.

Ἐνας νοσηρὸς ψυχισμὸς εἶναι ἐπόμενο νὰ ἀναπτύσσει νοσηρὴ θρησκευτικότητα. Ἡ ἐπιστήμη τῆς ποιμαντικῆς ψυχολογίας ἐντοπίζει καὶ ἐρευνᾷ τὴ νοσηρὴ θρησκευτικότητα ποὺ μπορεῖ νὰ προσλάβει εἴτε τὴ μορφὴ ἑνὸς θρησκευτικοῦ παραληρημάτος, εἴτε νὰ ἐκφρασθεῖ μὲ ἓναν ἀκραῖο ἀσκητισμὸ, ποὺ πολλές φορές ἀποτελεῖ χαρακτηριστικὸ τῆς ἐφηβείας. Εἶναι ἀπαραίτητο ὁ ποιμένας νὰ μπορεῖ νὰ διαγιγνώσκει τὴ νοσηρὴ θρησκευτικότητα, ἢ ὁποῖα συνήθως εἶναι καμουφλαρισμένη. Ἡ ἰκανότητα αὐτὴ τοῦ ποιμένα δὲν θὰ τὸν κατα-

στήσει βέβαια ψυχίατρο, θὰ τὸν διευκολύνει ὅμως στὴν ἄσκηση τῆς ποιμαντικῆς του, ἀφοῦ θὰ μπορεῖ νὰ παραπέμψει τὸ χριστιανὸ σὲ κάποιον εἰδικὸ τῶν ψυχικῶν ἐπιστημῶν. Παράλληλως ὁ πνευματικὸς θὰ εἶναι καὶ ἐλεύθερος ἀπὸ κάθε μορφῆς ἐξάρτηση ὥστε νὰ ἐπιτελεῖ τὴν ποιμαντικὴ του διακονία χωρὶς τὸ βᾶρος ψυχοφθόρων ἐξαρτητικῶν σχέσεων.

Ἡ ποιμαντικὴ αὐτὴ διακονία τοῦ ἱερέως-ποιμένου στὸν ψυχικῶς πάσχοντα ἀδελφὸ διαφέρει ἀπὸ τὴ λειτουργία τοῦ εἰδικοῦ τῶν ψυχικῶν ἐπιστημῶν. Παρότι καὶ οἱ δύο τους ἀσχολοῦνται μὲ τὸν ἴδιο ἄνθρωπο, ὁ καθένας τὸν πλησιάζει καὶ τὸν βοηθᾷ ἀπὸ τὴ δική του πλευρά. Τὸ ἔργο τοῦ ψυχοθεραπευτοῦ-ψυχιάτρου εἶναι ξεκάθαρο: ἀποσκοπεῖ στὸ νὰ θεραπεύσει τὸ διαταραγμένο ψυχισμὸ τοῦ πάσχοντος ἀνθρώπου. Τὸ ἔργο τοῦ ἱερέως-ποιμένου εἶναι καὶ αὐτὸ θεραπευτικὸ, ἀλλὰ σὲ μία ἄλλη διάσταση. Ὁ ἱερέας-ποιμὸς δὲν εἶναι ὁ ἴδιος θεραπευτὴς τοῦ χριστιανοῦ. Δὲν λειτουργεῖ μὲ αὐθεντία καὶ ἐξουσιαστικά, ἀλλὰ παραπεμπτικά. Ὁ ἱερέας ὀφείλει διαρκῶς νὰ παραπέμπει καὶ νὰ καθοδηγεῖ τὸν ψυχικῶς πάσχοντα πιστὸ στὸ Θεὸ καὶ στὴ θεραπευτικὴ καὶ ἁγιαστικὴ Χάρη Του. Κατὰ βάσιν ἡ ποιμαντικὴ καθοδήγηση τοῦ ψυχικῶς πάσχοντος πιστοῦ δὲν διαφέρει ἀπὸ τὴν ποιμαντικὴ καθοδήγηση τοῦ ὁποιοδήποτε ἄλλου χριστιανοῦ ὡς πρὸς τὸ σκοπὸ τῆς, ποῦ εἶναι ἡ ἔνταξη καὶ μύηση τοῦ πιστοῦ στὴν κατὰ Χριστὸν ζωὴ. Διαφέρει, βεβαίως, ὡς πρὸς τοὺς τρόπους καὶ τὶς μεθόδους, οἱ ὁποῖες ὀφείλουν νὰ ἀνταποκρίνονται στὶς ἀνάγκες, τὰ ἰδιαίτερα γνωρίσματα καὶ τὰ συγκεκριμένα προβλήματα τοῦ

ψυχικῶς πάσχοντος ἀδελφοῦ. Ἐξάλλου ἡ ποιμαντικὴ στὴν ὀρθοδοξία εἶναι ἐξατομικευμένη, λόγῳ τῆς σπουδαιότητος καὶ μοναδικότητος τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου.

Ἡ ποιμαντικὴ καθοδήγηση τοῦ ψυχικῶς πάσχοντος ἀδελφοῦ ταυτίζεται ὡς πρὸς τοὺς στόχους τῆς μὲ τὴν ποιμαντικὴ καθοδήγηση τοῦ κάθε ἄλλου ἀνθρώπου, ποῦ δὲν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴ μύηση τοῦ χριστιανοῦ στὴν ἐμπειρία τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς. Διαφέρει ὅμως ὡς πρὸς τὶς χρησιμοποιούμενες μεθόδους καὶ ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὸν πνευματικὸ τὴν ἰκανότητα διάγνωσης τῶν ψυχικῶν ἀσθενειῶν, ὥστε αὐτὸς νὰ παραπέμπει, ὅποτε εἶναι ἀνάγκη, στοὺς εἰδικοὺς τῶν ψυχικῶν ἐπιστημῶν γιὰ περαιτέρω βοήθεια. Ἡ παραπομπὴ τοῦ ψυχικῶς πάσχοντος ἀδελφοῦ σὲ εἰδικοὺς τῶν ψυχικῶν ἐπιστημῶν δὲν ὑποκαθιστᾷ διόλου τὴ Θεῖα Χάρη, ἀφοῦ ἀποτελεῖ ἀνθρώπινη ἐπέμβαση. Ὅμως, μόνον ὅταν τελεσθοῦν ὅλα τὰ ἀνθρώπινα ἔρχεται καὶ ἐπεμβαίνει ὁ Θεός ... Τὰ τελευταῖα χρόνια ἡ θεολογία μας ἔρχεται σὲ συνάντηση καὶ διάλογο μὲ τὶς ψυχικὲς ἐπιστῆμες. Εἶναι εὐχῆς ἔργο ὁ διάλογος αὐτὸς νὰ ἐπηρεάσει καὶ τὴν ποιμαντικὴ μας πρὸς ὄφελος τῶν πιστῶν καὶ τῆς σωτηρίας τους.

Τέλος

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΓΙΟΡΤΑΖΟΥΜΕ

Ἄρχιμ. Πολυκάρπου Δημητριάδου
Ἱεροκήρυκος

Ενα μεγάλο θαῦμα συντελέστηκε αὐτὲς τὶς ἡμέρες στὸ γήινο καὶ φθαρτὸ τοῦτο κόσμο. Ἐνα θαῦμα ποῦ ὁρατῶς μὲν ἔγινε πρὶν ἀπὸ δύο χιλιάδες καὶ πλεον χρόνια ἀπὸ τὴν ἐποχὴ μας, ἀοράτως δὲ πραγματοποιεῖται κάθε χρόνο, γεμίζοντας χαρὰ τὶς ψυχὲς ὄλων τῶν Χριστιανῶν τοῦ κόσμου.

Χριστούγεννα γιορτάζουμε
καὶ τὰ οὐράνια ἀγάλλονται!
Χριστούγεννα γιορτάζουμε
καὶ τὰ ἐπίγεια εὐφραίνονται!
Χριστούγεννα γιορτάζουμε
καὶ τὰ καμπαναριὰ σείονται!
Χριστούγεννα γιορτάζουμε
καὶ οἱ ἐκκλησίες γεμίζουν!

Χριστούγεννα γιορτάζουμε καὶ τὸ Μυστήριον τῆς Θείας Οἰκονομίας παίρνει “σάρκα καὶ ὀστᾶ”. Ἡ θεία φύση ἐνώνεται μὲ τὴν ἀνθρώπινη στὸ πρόσωπο τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ Θεὸς ἐπισκέπτεται ταπεινὰ τὴ γῆ, ἐνσαρκούμενος διὰ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, γίνεται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ θυσιάζεται ἐκουσίως “ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν” διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Ἔρχεται ὁ Κύριος καὶ ἡ πολυθεΐα
τῶν εἰδώλων καταργεῖται!

Ἔρχεται ὁ Κύριος καὶ ἡ βασιλεία
τοῦ Θεοῦ ἀρχίζει!

Ἔρχεται ὁ Κύριος
καὶ ὁ θάνατος νικᾶται!

Ἔρχεται ὁ Κύριος
καὶ μᾶς προσκαλεῖ ὄλους κοντά του!

Ἐραγε θὰ ἀποδεχθοῦμε ὄλοι τὴ θεϊκὴ αὐτὴ πρόσκληση;

Ἐραγε θὰ ἀνοίξουμε τὴν πόρτα τῆς καρδιάς μας στὸ ζωοδότη Χριστό;

Στὰ ἐρωτήματα αὐτὰ καλεῖται νὰ δώσει ἀπάντηση ὁ καθένας μας, στεκόμενος “ἐνώπιος ἐνωπίω” μὲ τὸν Δημιουργό του.

Ὅλοι μαζί ὅμως, ἄς ἐντροφήσουμε στὸ νόημα τῆς ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων, διδασκόμενοι ἀπὸ τοὺς στίχους τοῦ Δοξαστικοῦ τοῦ Ἑσπερινοῦ: “Αὐγούστου μοναρχήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς, ἡ πολυαρχία τῶν ἀνθρώπων ἐπαύσατο· καὶ σοῦ ἐνανθρωπήσαντος ἐκ τῆς Ἀγνῆς, ἡ πολυθεΐα τῶν εἰδώλων κατήρηται. Ὑπὸ μίαν βασιλείαν ἐγκόσμιον αἱ πόλεις γεγέννηται καὶ εἰς μίαν Δεσποτείαν Θεότητος τὰ Ἔθνη ἐπίστευσαν. Ἀπεγράφησαν οἱ Λαοὶ τῷ δόγματι τοῦ Καίσαρος· ἐπεγράφησαν οἱ πιστοὶ ὀνόματι Θεότητός σου, τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ ἡμῶν. Μέγα σου τὸ ἔλεος, δόξα σοι”.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΣΤΟ ΝΟΜΟ ΞΑΝΘΗΣ

Δημήτρη Μαυρίδη
Μηχανικού

Η πρόσφατη έκδοση του τόμου για τὰ “Θρησκευτικά Μνημεία στο Νομό Ξάνθης” είναι ὁ νέος καρπὸς τῆς προσπάθειας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου γιὰ τὴν ἐθνικὴ καὶ ἱστορικὴ αὐτογνωσία καὶ τὴν ἀνάδειξη καὶ ὑποστήριξη τοῦ πολιτισμοῦ μας. Ὁ τόμος ἀποτελεῖ ἐνδελεχῆ παρουσίαση τῶν θρησκευτικῶν μνημείων, ὄλων τῶν δογμάτων, πού συναντῶνται στοὺς πληθυσμούς τοῦ Νομοῦ Ξάνθης. Παρουσιάζονται καὶ σχολιάζονται τὰ χριστιανικά καὶ τὰ μουσουλμανικά μνημεία πού σωζόταν μέχρι πρόσφατα καὶ πού ὑπάρχουν σήμερα στοὺς Νομούς. Ὁ συλλογικὸς αὐτὸς τόμος βασίζεται στὴ συνεργασία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου καὶ τῆς Μουφτείας Ξάνθης.

Τὸ βιβλίο εἶναι πανόδετο, σχήματος 20Χ30 καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ 306 σελίδες. Πρόκειται γιὰ ἐντυπωσιακὴν ἔκδοση, τὴν ὁποία σχεδίασαν οἱ “Ἐκδόσεις τοῦ Φοίνικα” καὶ χρηματοδότησε ἡ Περιφέρεια Ἀνατολικῆς Μακεδονίας-Θράκης. Τὴν ἐπιστημονικὴ ἐπιμέλεια καὶ συντονισμό τῆς ἔκδοσης εἶχε ὁ Δρ. Θεολογίας καὶ Βυζαντινολογίας Γεώργιος Χρ. Τσιγᾶρας, ὁ ὁποῖος συνέγραψε καὶ τὰ λήμματα τὰ σχετικὰ μὲ τὰ ὀρθόδοξα χριστιανικά μνημεία, τὰ ἑβραϊκά μνημεία καὶ τοὺς μπεκτασικοὺς τεκκέδες. Τὰ λήμματα πού ἀφοροῦν τὰ μοναστήρια τῆς Ξάνθης ἀνήκουν στὸν Ἀρχιμ. Παντελεήμονα Μουτᾶφη. Ἡ παρουσίαση τῶν μουσουλμανικῶν μνημείων τοῦ Νομοῦ Ξάνθης ἐγίνε ἀπὸ τοὺς θεολόγους Ἑμὶν Σερήφ καὶ Γιασάρ Σερήφ-Δαμάντογλου, ἀποφοίτους τοῦ Ἰσλαμικοῦ Πανεπιστημίου τῆς Μεδίνας. Ὁ ἀρμενικὸς

ναὸς παρουσιάζεται ἀπὸ τὸν Χριστόφορο Χατζίδη καὶ ὁ ρωμαιοκαθολικὸς ναὸς ἀπὸ τὸν Δημήτριο Κασαπίδη, ἐνῶ τὰ λήμματα γιὰ τοὺς ἀχρονολόγητους μπεκτασικοὺς τεκκέδες γράφει ὁ Δρ. Θεολογίας Διονύσιος Τσεντικόπουλος. Τὴν παρουσίαση τῶν μνημείων ὑποστηρίζει ἐκτεταμένη καὶ λεπτομερὴς ἱστορικὴ εἰσαγωγή γιὰ τὴν Ξάνθη καὶ τὴν περιοχὴ τῆς γραμμμένη, σύμφωνα μὲ τὰ τελευταῖα πορίσματα τῆς ἔρευνας, ἀπὸ τοὺς ἱστορικοὺς Γεώργιο Βογιατζῆ, Δρ. βυζαντινολόγο, Βασιλικὴ Γεωργιάδου, Δρ. ἱστορικό, Φωκίονα Κοτζαγιώρη, λέκτορα τοῦ ΑΠΘ καὶ Ἰωάννη Μπακιρτζῆ, λέκτορα τοῦ ΔΠΘ. Ἡ φωτογράφιση πραγματοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Δῆμο Κουκλά. Ἡ ἔκδοση εἶναι δίγλωσση, μὲ ἀγγλικὴ μετάφραση ἀπὸ τὸν Andrew Watson.

Ἡ ἐπιστημονικὴ ἐμβριθεία καὶ ἡ αἰσθητικὴ πληρότητα τῆς ἔκδοσης ἐντυπωσιάζουν καὶ βρίσκονται πάνω ἀπὸ τὰ καθιερωμένα. Πρόκειται γιὰ ἔκδοση ἢ ὁποῖα ἀποτελεῖ σπουδαία καὶ, τολμοῦμε νὰ ποῦμε, καθοριστικὴ, προσθήκη στὴ βιβλιογραφία καὶ τὴν ἱστοριογραφία τοῦ τόπου. Ἡ βαρύτητά της στηρίζεται στὴν εὐρύτητα τῆς σύλληψης καὶ τῶν στόχων, ἀλλὰ καὶ στὴ συνεργασία τῶν καταλλη-

λοτέρων και αξιοτερότερων προσώπων. Τέτοιες εκδόσεις υπερασπίζονται και υποστηρίζουν την ταυτότητα και την ιστορικότητα του τόπου, παραμένουν ως μόνιμη αναφορά και ουσιαστικά γίνονται ένα τμήμα του τόπου, τόν συνοδεύουν και τόν χαρακτηρίζουν.

Άλλα ή σημασία αυτής της έκδοσης δεν περιορίζεται στην ανάδειξη της ιστορικότητας του τόπου και στην ανάδυση της τοπικότητας, πού βέβαια, μόνο γι' αυτά θα ήταν πολύ σημαντική. Η σημασία της έκδοσης και η μοναδικότητά της εκτείνονται στην ανάδειξη ενός επιτεύγματος της ελληνικής κοινωνίας και βέβαια της Έλληνικής Δημοκρατίας. Ένός επιτεύγματος, τό οποίο δεν συζητείται και, κυρίως, δεν προβάλλεται.

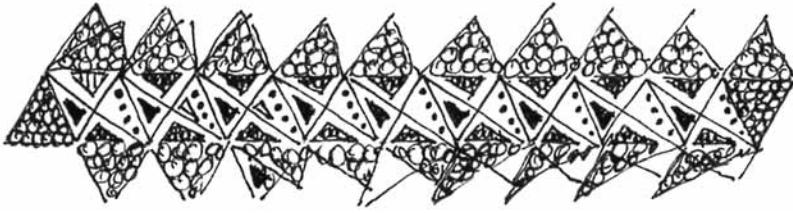
Έννοούμε την άρμονική συμβίωση διαφόρων εθνοθησκευτικών ομάδων στό χώρο της ελληνικής Θράκης, τών οποίων ή παρουσία είναι αποτέλεσμα ιστορικών συγκυριών. Οί εθνοθησκευτικές αυτές ομάδες συνυπάρχουν σήμερα στην Έλληνική Θράκη χωρίς νά έχουν δημιουργηθεί ανυπέροβλητα κοινωνικά χάσματα και κοινωνικοί αποκλεισμοί, πού νά τίς εμποδίζουν νά επικοινωνούν μεταξύ τους και νά συμβιώνουν, όπως μέ μεγάλη ένταση συμβαίνει σέ άλλες ευρωπαϊκές χώρες, αλλά και στίς ΗΠΑ. Σωστότερα θά πρέπει έδω νά

συναντάται συχνά στίς σύγχρονες κοινωνίες και τό όποιο έχει μελετηθεί ως ιδεολογικό στοιχείο και προβάλλεται ως θετικό πρόταγμα κοινωνικής οργάνωσης από τούς σύγχρονους θεωρητικούς. Φαινόμενο τό όποιο, παρά τή συχνότητά του, παραμένει πηγή προβλημάτων μέσα σέ ένα κόσμο φονταμενταλισμών και συγκρούσεων. Ο άναγνώστης, όμως, του βιβλίου γιά τά “Θρησκευτικά Μνημεία στό Νομό Ξάνθης”, ό όποιος δεν συμμερίζεται στερεότυπα και ό όποιος δεν παρασύρεται από κραυγές, θά αντιληφθεί ότι έδω υφίσταται μία πραγματικότητα πού θά μπορούσε νά θεωρηθεί ως επιτυχής πρόταση γιά τήν συμβίωση πληθυσμιακών ομάδων μέ διαφορετικά πολιτισμικά χαρακτηριστικά.

Ήδη τά “Θρησκευτικά Μνημεία του Νομού Ξάνθης” παρουσιάστηκαν στίς 2.11.2005 στην Άθήνα, στην αίθουσα “Γιάννου Κρασιδιώτη” του Ύπουργείου Ξεωτερικών, σέ λαμπρή εκδήλωση μέ τήν παρουσία του Προέδρου της Έλληνικής Δημοκρατίας και πλῆθος κόσμου. Χαιρετισμούς απέυθιναν ό Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Χριστόδουλος, ό Ύφυπουργός Ξεωτερικών κ. Ευριπίδης Στυλιανίδης, ό Μητροπολίτης Ξάνθης και Περιθεωρίου κ. Παντελεήμων και ό Μουφτής Ξάνθης κ. Έμιν Σινίκογλου. Η παρουσίαση του βιβλίου έγινε, κατά σειρά, από τόν Άρχιμανδρίτη Παντελεήμονα Μουτάφη, Πρωτοσύγκελλο της Ίερας Μητροπόλεως Ξάνθης, τόν κ. Έμιν Σερέφ, Ίμάμη Άλεξανδρουπόλης, τόν κ. Γεώργιο Τσιγάρα Δρ. βυζαντινολόγο-θεολόγο, τόν κ. Κωνσταντίνο Σκουτέρη, καθηγητή του Πανεπιστημίου Άθηνών και τήν κ. Ματούλα Σκαλτσά, καθηγήτρια του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

άναφεροόμε στή συνύπαρξη πληθυσμιακών ομάδων μέ διαφορετικά πολιτισμικά χαρακτηριστικά, ένα φαινόμενο τό όποιο

ΠΕΡΙ ΘΑΥΜΑΤΩΝ ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Ἀρχιμ. Ἰωακείμ Μούκανου
Ἱεροκήρυκος

Τό προηγούμενο ἄρθρο ἀναπτύξαμε συνοπτικά τά καιρία ἐρωτήματα, τί συνιστᾶ θαῦμα καί ποιός εἶναι ὁ ἐνεργῶν τά θαύματα. Ἄς ρίξουμε φῶς σ' ἓνα ἐξίσου σημαντικό καί ἐπαναλαμβανόμενο ἐρώτημα.

Ἐρώτημα 3ο. Εἶναι δυνατόν ἓνα τεμάχιο ὕλης ὅπως οἱ εἰκόνες καί τά Ἱερά λείψανα νά θαυματουργοῦν;

Ἡ ἰσχὺς καί εὐεργετική παρουσία τῆς θείας Χάριτος ἐκδηλώνεται καί μέσα ἀπό ὕλικά στοιχεῖα πού ἔχουν ὑποστειμὰ ἀόρατη μέν, ἐνεργό δέ, ἀλλοίωση κατὰ τὴν ἀνεξιχνίαστη θεία βούληση. Ὁληή κτίση, πρόσωπα, σώματα, ἀντικείμενα, φυσικά στοιχεῖα, ἀποτελοῦν φορεῖς, διὰ τῶν ὁποίων διέρχεται ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ καί ἔτσι μέ κάποιο μυστικό καί ἀσύλληπτο, στόν ἀνθρώπινο νοῦ, τρόπο, ἀγιάζονται. Ἀγιάζονται ἐκπέμποντας καί διοχετεύοντας τὴν ἀγιότητα στοὺς εἰλικρινῶς καί ἀδιστάκτως πιστεύοντας. Αὕτῃ εἶναι ἡ πίστη καί διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας, πού εἶναι ἀρχαιοτάτη καί ἀπλανῆς καί θεμελιώνεται στὴν πολυαιώνια καί πλουσιότατη πείρα τῆς Βασιλείας στὴν πίστη τῶν θεοφόρων μελῶν τῆς, δηλαδή τῶν Ἁγίων πού εἶναι

εὐαίσθητοι καί ἔμπειροι.

Ἔτσι μέσα ἀπὸ ἀγιαστικές τελετές ἀγιάζονται τά ὕδατα, οἱ ἄρτοι τῆς ἀροκλασίας, τό λάδι τοῦ Ἱεροῦ εὐχελαίου, οἱ ναοὶ κατὰ τά Ἱερά ἐγκαίνια, τά Ἱερά ἀντιμήνσια ἐπὶ τῶν ὁποίων τελεῖται ἡ Θεία Εὐχαριστία κ.ἄ. Πολλές εἶναι οἱ εὐλογίες τῆς Ἐκκλησίας πού ἐπάγονται στὴν κτίση καί καθαιροῦν τό βδέλυγμα τοῦ πονηροῦ.

Τά Ἱερά λείψανα τῶν Ἁγίων εἶναι φορεῖς ἀγιότητος καί χάριτος. Εἶναι χαρακτηριστικό τό τροπάριο “Μάρτυρες Κυρίου”, πάντα τόπον “ἀγιάζετε”. Κάθε τόπος πού ἔζησε, ἀσκήθηκε, μαρτύρησε ἓνας ἅγιος, ὁ τάφος, τά ἐνδύματα καί τά λείψανα του ἔχουν τὴν σφραγίδα τῆς ἀγιότητος. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός διατυπώνει τὴ διδασκαλία ὡς ἑξῆς “Πηγὰς ὑμῖν σωτηρίους ὁ Δεσπότης Χριστός τά τῶν ἁγίων παρέσχετο λείψανα, πολυτρόπως τὰς εὐεργεσίας πηγάζοντα, μύρου εὐωδίας βρῦοντα”.

Τό ἴδιο ἰσχύει ἀσφαλῶς καί γιὰ τίς ἱερές εἰκόνες. Κάποιες, ὄχι ὅλες, εἴτε λόγῳ θερμῶν καί ἐπίμονων προσευχῶν, εἴτε λόγῳ εὐλαβείας καί ἐσωτερικῆς καθαρότητος τοῦ ἀγιογράφου ἔχουν πλείονα χάρη.

Βεβαίως προϋποτίθεται πίστη. Χωρίς ζέουσα πίστη και ταπεινή διάθεση προσοικίωσης της απορροούσης χάριτος, αυτή ως απορριπτομένη, παραμένει ανενεργός στην πηγή της.

Ἐρώτημα 4ο. Γιατί ἐνῶ ζητοῦμε στή ζωή μας θαύματα αὐτά δέν γίνονται; Πολλοί εἶναι ἐκεῖνοι πού ἀπαιτοῦν νά δοῦν ἢ νά ζήσουν θαύματα ἀλλά ἐν ἀγνοία τους διαπραττουν ἕνα μεγάλο σφάλμα. Δέν ζητοῦν

για νά ὀδηγηθοῦν ἢ νά στερεωθοῦν στήν ἐν Χριστῷ ζωή, ἀλλά ἀπό κοινή ἔως ἀσεβῆ περιέργεια, ἢ για νά ἐπαναπαύσουν τήν ἐλέγχουσα συνείδησή τους, ἐπειδή δέν ἔχουν τό σθένος νά ἐξέλθουν τοῦ ἐγωκεντρισμοῦ τους. Ὁ Θεός ὁμως δέν ἐκβιάζεται. Ποτέ ὁ Κύριος δέν ἐνήργησε θαύματα για ἐπίδειξη καί κατάπληξη. Ὅταν προκαλεῖται μέ τά λόγια “διδάσκαλε, θέλομεν σημεῖον ἀπό σοῦ ἰδεῖν”, δέν διστάζει νά χρησιμοποιήσει σκληρή γλώσσα καί νά χα-

ρακτηρίσει τούς αἰτοῦντας “γενεάν ποιηράν” (Λκ. 11, 29). Τά θαύματα δέν γίνονται πρός ἐκπειρασμό τοῦ Θεοῦ ἀλλά για τή σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Για νά ἐπιτελεσθεῖ ἕνα θαῦμα ἀπαιτεῖται συνεργασία Θεοῦ καί ἀνθρώπου. Ὁ φιλόανθρωπος Κύριος δέν ἐπεμβαίνει κατά μαγικό καί αὐθαίρετο τρόπο.

Ἄν, ὁ ὑπερήφανος καί ἀταπεινὸς ἀνθρώπος τῶν καιρῶν μας, πού ἔχει ἐν πολλοῖς θεοποιήσει τόν ἑαυτό του καί

τίς ὑποτιθέμενες δυνάμεις του δέν αισθανθεῖ συντετριμμένος καί ταπεινωμένος τήν ἀνάγκη τῆς κοινωνίας μαζί Του, τότε τό θαῦμα δέν ἔρχεται. Διότι τό Θαῦμα εἶναι ἀπόρροια τῆς φιλάνθρωπίας τοῦ Θεοῦ για νά ἐνισχυθεῖ ἡ ἀνθρώπινη ἀσθένεια καί νά γίνει δεκτική τοῦ λόγου τῆς πίστεως. Τό θαῦμα πρέπει νά συντελεῖ στήν ἀλλαγὴ τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου καί ὄχι στήν ἰσχυροποίηση

τῆς ἀλαζονείας καί τῆς φιλαυτίας του.

Μέ ὅλες τίς ἐνέργειες τῆς ἀκτίστου Θεῖας Χάριτος ὁ Θεός ἐπεμβαίνει καί θεραπεύει ἀσθένειες, σώζει ἀπό κινδύνους, ἐπιβραβεύει τούς ἐνάρετους, στερεώνει τούς ἀγωνιστές, στηρίζει τούς ὀλιγόπιστους, διεγείρει τούς νωθρούς, ἐλέγχει τούς ἀσυνείδητους καί πορωμένους καί ὀδηγεῖ στήν Ἀλήθεια.

Ὁ ἄνθρωπος πού ἀγωνίζεται συνειδητά, μέ τή χάρη

τοῦ Θεοῦ καί τή μετοχή του στή μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας, νά περικόψει τά πάθη του, νά γίνει δεκτικός τῆς θεῖας χάριτος καί νά μεταμορφώσει τήν ὑπαρξή του, γίνεται ὑποκείμενο τοῦ πιό μεγάλου θαύματος. Καί ἀσφαλῶς δέν ὑπάρχει πιό μεγάλο ΘΑΥΜΑ ἀπό τήν ἀναγέννηση καί μεταμόρφωση τοῦ πεπτωκότος ἀνθρώπου καί τήν ὀργανική σύνδεσή του μέ τόν Θεάνθρωπο Κύριο.

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΩΑΚΕΙΜ Γ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ ΠΗΓΗ, ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ “Ο ΦΑΡΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ”, ΤΟΥ 1902

Ἰωάννου Μ. Μπακιρτζή
Λέκτορος Δ.Π.Θ.

Ο Φάρος τῆς Ἀνατολῆς εἶναι ἓνα Ἐγκυκλοπαιδικὸν Ἡμερολόγιον, ὅπως αὐτοχαρακτηρίζεται στὴν προμετωπίδα τῆς ἔκδοσός του. Ἐκδότης του εἶναι ὁ Ἰ. Γ. Σακελλαρίδης καὶ ὁ τόμος γιὰ τὸ 1902 τυπώθηκε ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἀδελφῶν Γεράρδων στὸ Πέραν τῆς Κων/πολῆς, τὸ 1901. Τὰ περιεχόμενα τοῦ ἡμερολογίου εἶναι ποικίλα, ἐκκλησιαστικά, γιὰ τὰ κράτη τῆς ὑψηλοῦ, τὴν Ὄθωμανικὴ αὐτοκρατορία, τὸ Ἑλληνικὸ βασίλειο, ἱστορικά, πρακτικὴ γεωγραφία, δῶρα καὶ ἀγγελίες (διαφημίσεις). Τὸ συγκεκριμένο ἀπόσπασμα πὺν ἀφορᾷ στὸ θέμα μας, καταλαμβάνει τὸ δεύτερο μέρος τοῦ ἡμερολογίου καὶ ἐκτείνεται μεταξὺ τῶν σελίδων 81 ἕως καὶ 186. Τὴν ἐπιμέλεια γιὰ ὅλη αὐτὴ τὴ λεπτομερῆ καὶ ἀναλυτικὴ πληροφόρηση περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ἀνέλαβε ἓνας ἀπὸ τοὺς σημαντικότερους ἐκκλησιαστικοὺς διανοουμένους πὺν συνέδεσαν τὸ ὄνομά τους μὲ τὴν ἱστορία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ὁ Μανουὴλ Γεδεῶν μὲ τὸ βαρὺ ὄφρικοιο τοῦ Μεγάλου Χαρτοφύλακος καὶ Χρονογράφου τῆς Μεγάλῆς Ἐκκλησίας. Τὸ πρῶτο ὑποκεφάλαιο τοῦ δευτέρου μέρους καταλαμβάνει μιὰ ἐκτενέστατη ἀναφορά στὴν προσωπικότητα καὶ τὸ βίο τοῦ Πατριάρχῃ Ἰωακείμ Γ'. Ὁ Ἰωακείμ μόλις εἶχε ἀνέλθει στὸν Οἰκουμενικὸ Θρόνο γιὰ δευτέρῃ φορά, τὸ Μάϊο τοῦ 1901, καὶ ὁ Γεδεῶν ἀναφέρεται στὴν ἀνάρρησή του μὲ τίς ἐξῆς διθυραμβικὲς ἐκφράσεις: “Τῆς Προνοίας αἰ βουλαὶ καὶ τοῦ ὀρθο-

δόξου πληρώματος οἱ εὐσεβεῖς πόθοι συνεταιρίσθησαν κατὰ τὴν αἰσιωτάτην εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον ἀνάρρησιν Ἰωακείμ τοῦ Γ'. Τὸ σημαντικώτατον τοῦτο ἐκκλησιαστικὸν γεγονός καὶ ἡ σωτήριος αὐτοῦ ἐπιρροὴ εἰς τὰς τύχας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους ἡμῶν θ' ἀποτελέσῃ ἀναμφιβόλως τὰς λαμπροτέρας σελίδας τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν ἱστορίας”.

Θὰ μπορούσε κάποιος ν' ἀναπτύξει πολλὰ σημεῖα γιὰ τὴν ἀδιαμφισβήτητα μεγαλειώδη προσωπικότητα τοῦ Ἰωακείμ Γ', ὅπως καὶ γιὰ τίς μεγάλες δοκιμασίες πὺν ὑπέστη τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο κατὰ τὴ διάρκεια τῆς πατριαρχίας του, ἔχοντας ὑπόψη, κατ' ἀρχάς, τὸ Προνομακὸ Ζήτημα.

Γιὰ νὰ πάρουμε ὁμως τὰ πράγματα μὲ τὴ σειρά, ἄς ὑπομνήσουμε τὰ γεγονότα τῆς πρώτης πατριαρχίας τοῦ Ἰωακείμ Γ'. Στίς 4 Αὐγούστου 1878 πέθανε ὁ Πατριάρχῃ Ἰωακείμ Β' στὴ Χάλκη, σὲ προχωρημένα γηρατεὰ καὶ ἀσθενῆς. Ἀρχιτέκτονας τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου Πατριάρχῃ ἦταν κατὰ κοινὴ ὁμολογία ὁ μεγαλοτραπεζίτης τοῦ Γαλατᾶ, Γεώργιος Ζαρίφης, στὸν ὅποιο, σύμφωνα μὲ τὴ μαρτυρία τοῦ Κωνσταντίνου Π. Σπανοῦδη, (Ἱστορικαὶ σελίδες - Ἰωακείμ ὁ Γ', ἐν Κωνσταντινουπόλει τύποις ἀδελφῶν Γεράρδων 1902): “...κατὰ τὴν κρίσιμον αὐτὴν τῆς διαδοχῆς Ἰωακείμ τοῦ Β' περίστασιν, ὀφείλει τὸ Ἔθνος ὑπὲρ πάντα ἄλλον τὴν ὑπόδειξιν τοῦ μόνο καταλλήλου διαδόχου καὶ τὴν εἰς

τὸν θρόνον ἄνοδον αὐτοῦ. Ἐγνώριζεν ὁ μακαρίας μνήμης ἐκεῖνος ἄνθρωπος τί συνήθως τεκταίνεται κατὰ τὰς πατριαρχικὰς ἐκλογὰς καὶ πῶς κατὰ τὸ πλεῖστον ἀναφαίνεται εἰς τὸ μέσον οὐχὶ ὁ ἐνδεδειγμένος τῶν καιρῶν, ἀλλ' ὁ μᾶλλον τὰ συμφέροντα τῶν ἀτόμων πρόθυμος νὰ ἱκανοποιήσῃ. Καὶ ἔχων ἀπόλυτον πεποιθήσιν ἐπὶ τὴν εἰλικρινῆ καὶ γενναίαν αὐτοῦ σκέψιν, ἐνήσκησεν ἀπέραντον τὴν ἰσχυρὰν αὐτοῦ καὶ ἀκατάβλητον ἐπιρροὴν καὶ ἐπιβληθεὶς ἐπέτυχε νὰ ἀναδειχθῆ κανονικῶς καὶ παμψηφει Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης τῆ 4 Ὀκτωβρίου 1878 ὁ ἀπὸ Θεσσαλονίκης Ἰωακείμ ὁ Γ'". Στὴν προτίμησιν τοῦ Ζαρίφη ἀναγκάστηκε νὰ συναινέσει καὶ ἡ κυβέρνηση τοῦ Ἀβδουλχαμίτ τοῦ Β', γιὰ νὰ μὴ δυσσαρεστήσῃ τὸ μεγάλο δανειστὴ τοῦ ὀθωμανικοῦ δημοσίου.

Γιὰ τὴν πιὸ πάνω διαμάχην ποὺ ὀδήγησε τελικὰ τὸν Πατριάρχη σὲ παραίτησιν (1884), διατυπώνεται ἡ ἄποψη πῶς ὀφειλόταν στὸ ὅτι ἦταν ὁ τελευταῖος συνεχιστὴς τῆς ἐθναρχικῆς παράδοσης τῆς Ἐκκλησίας, μὲ σαφῆ καὶ ὀρθὴ ἀντίληψιν τῶν προβλημάτων τοῦ ἀλύτρωτου Ἑλληνισμοῦ καὶ ὑπέρμαχος τοῦ οἰκουμενικοῦ ρόλου τοῦ Πατριαρχείου, ποὺ ἀντιδιαστέλλεται πρὸς τὸ φυλετισμὸν τὸν ὁποῖο καὶ καταδικάζει. Ἐξάλλου, ἢ, ἀπὸ τὴν πρῶϊμη ὀθωμανοκρατία ἀκόμη, διατυπωμένη θέσις τοῦ Πατριαρχείου στὸ πλαίσιο τῆς ὀθωμανικῆς ἔννομης τάξεως δὲν εἶχε σὲ καμμία περίπτωσιν τὸ νόημα τῆς ἐπιβολῆς ἀρχῆς σὲ μιὰ συγκεκριμένη ἐθνότητα μόνον, δηλαδὴ τὴν ἑλληνικήν.

Ἡ δευτέρα ἄποψη τεκμηριώνεται μὲ ἀρκετὴ εὐκρίνεια στὴν ἐπιστολὴ τοῦ Ἰωακείμ Γ' πρὸς τὸν ἐπιτετραμμένο τῆς Ἑλλάδος στὴν Κων/πολιν: "Ἡ τάσις (τῆς ἑλλαδικῆς πολιτικῆς) ἀφεῶρα εἰς τὴν

ὑπόδειξιν καὶ κατ' ἀκολουθίαν εἰς ἀπόδειξιν ὅτι ἡ Ἐκκλησία διατελεῖ ἢ δέον νὰ διατελῇ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὅτι οἱ κάτοικοι ἐκείνων τῶν μερῶν ὄφειλον νὰ ἐννοήσωσι καὶ νὰ αἰσθανθῶσι ὅτι δέον εἰς τὰς ἀνάγκας αὐτῶν νὰ προσέρχωνται εἰς τὸ προξενεῖον ὥστε νὰ ἐθισθῶσιν ἀποβλέποντες εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τὸ δόγμα τοῦτο τῆς ἑλληνικῆς πολιτικῆς... ἐδημιούργησε σύγχυσις, ἀνέτρεψεν αἰῶνων καθεστῶς, ἐξήγγειρε τοὺς ἀπεναντίους οὐ μόνον εἰς ἄμυναν ἀλλὰ καὶ ἐπίθεσιν. Ἡ Ἐκκλησία καὶ οἱ λειτουργοὶ αὐτῆς ἐκλονίσθησαν εἰς τὸ ἔργον αὐτῶν προσχωροῦντες μετὰ δειλίας τινὸς καὶ ἐνδοιασμοῦ συρόμενοι εἰς νέαν ὁδόν. Ταῦτα δὲν ἐδήλουν, πολλοῦ γε καὶ δὴ, ἔλλειψιν φιλοπατρίας καὶ πόθων προγονικῶν, ἀλλὰ φόβον μὴ τὸ ἐγγεῖρημα ἀποβῆ εἰς κοινὴν ὀλεθρίαν".

Συνεχίζεται

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Επιμέλεια:
Άρχιμ. Πολυκάροπου Δημητριάδη
Ίεροζήτοκος

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ “ΤΗΝ ΚΑΘ’ ΗΜΑΣ ΑΝΑΤΟΛΗ”

Ἡ Ἱερά Μητρόπολη διοργάνωσε ἐκδήλωση, τὴν Κυριακὴ 2 Ὀκτωβρίου, στὸ Δημοτικὸ Ἀμφιθέατρο, μὲ ἀφορμὴ τὴν ἐπέτειο τῶν Ἐλευθεριῶν τῆς πόλεώς μας. Τιμῶμενο πρόσωπο ἦταν ἡ καθηγήτρια κυρία Ἐλένη Γλύκατζη-Ἀρβελέρ, Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Εὐρώπης, ἡ ὁποία ὁμίλησε μὲ θέμα: “Ἡ καθ’ ἡμᾶς Ἀνατολή”, καθηλώνοντας τὸ πολυπληθές ἀκροατήριο.

Τὸ μουσικὸ σύνολο “Οἱ Δομέστικοι τῆς Δράμας”, πού ἴδρυσαν οἱ ἀδελφοὶ Γρηγόριος καὶ Πέτρος Παπαεμμανουήλ, ἐρμήνευσε μὲ ἐπιτυχία παραδοσιακά τραγούδια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, πού συνόδευσαν τὰ μέλη τοῦ χορευτικοῦ τοῦ Συλλόγου Μικρασιατῶν Νομοῦ Ξάνθης “Οἱ Ἀλησμόνητες Πατρίδες”. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας ἀπένειμε στὴν κα Ἀρβελέρ τὴν ἀνώτατη τιμητικὴ διάκριση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὸ Χρυσὸ Σταυρὸ τοῦ Ἁγίου Θεοφάνους Ἐπισκόπου Περιθεωρίου, ἐπέδωσε ἀναμνηστικὴ πλακέτα στοὺς “Δομέστικους τῆς Δράμας” καὶ εὐχαρίστησε ὅλους τοὺς συντελεστὲς τῆς σημαντικῆς αὐτῆς ἐκδήλω-

σης, πού ἀποτελεῖ σταθμὸ στὰ πολιτιστικὰ δρώμενα τῆς Ξάνθης.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΞΑΝΘΗΣ

Μὲ ἐπισημότητα ἐορτάσθησαν τὰ Ἐλευθέρια τῆς πόλεώς μας, τὴν 4ῃ Ὀκτωβρίου. Τὴν παραμονὴ στὴν κεντρικὴ πλατεία τῆς Ξάνθης, ἔλαβε χώρα ἡ ὑποδοχὴ τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας τῆς Παναγίας τῆς Ἀρχαγγελιώτισσας καὶ ἀκολούθησε ὁ Μέγας Πανηγυρικὸς Ἐσπερινὸς στὸν Ἱερό Καθεδρικό Ναὸ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σταυροπηγίου κ.κ. Ἀλεξάνδρου. Τὴν ἐπομένη, στὸν Ἱερό Μητροπολιτικὸ Ναὸ Τιμίου Προδρόμου τελέσθηκε ἡ Πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία καὶ ἡ Δοξολογία, συλλειτουργούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ.κ. Παντελεήμονος, Σταυροπηγίου κ.κ. Ἀλεξάνδρου καὶ Αὐλώνος κ.κ. Χριστοδούλου.

Τὰ Ἐλευθέρια τῆς Ξάνθης, ἐορτάσθησαν τὴν Κυριακὴ 16 Ὀκτωβρίου στὸν Ἱερό Μητροπολιτικὸ Ναὸ Ἀθηνῶν μὲ Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία καὶ Δοξολογία. Ἀκολούθησε ἐπίσημη ἐκδήλωση στὸ Πολιτιστικὸ Κέντρο τοῦ Συλλόγου

Εανθιωτῶν τῆς περιοχῆς τῆς πρωτευούσης.

ΕΚΔΗΜΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΡΑΜΑΣ

Τὴν Παρασκευὴ 30 Σεπτεμβρίου ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον σὲ ἡλικία 82 ἐτῶν ὁ Μητροπολίτης Δράμας κυρὸς Διονύσιος. Ὁ μακαριστὸς Ἱεράρχης, γνήσιος ἐκφραστὴς τῶν παραδοσιακῶν ἀξιῶν τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀρχιεράτευσε ἐπὶ σαράντα χρόνια (1965-2005). Τὴν Ἱερά Μητρόπολη Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου διηκόνησε ὡς τοποτηρητὴς ἀπὸ 25-7-1994 ἕως 23-3-1995. Ὁ μακαριστὸς Μητροπολίτης ἐχειροτόνησε Ἐπίσκοπο τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας κ.κ. Παντελεήμονα στίς 29-1-1995 στὸν Ἱερό Καθεδρικό Ναὸ Ἀποστόλου Παύλου Καβάλας.

Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία ἐψάλη στὴ Δράμα, προεξάρχοντος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ.κ. Χριστοδούλου μέ τὴ συμμετοχὴ πολλῶν ἱεραρχῶν, μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ τοῦ ποιμενάρχου μας. Ὁ Σεβασμιώτατος παρέστη καὶ στό τεσσαρακονθήμερο Μνημόσυνο στὸν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναὸ Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Δράμας τὴν Κυριακὴ 13 Νοεμβρίου.

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ἹΕΡΑΡΧΙΑΣ

Οἱ ἐργασίες τῆς ἐτήσιας τακτικῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πραγματοποιήθηκαν στὴν Ἀθήνα ἀπὸ 5-7 Ὀκτωβρίου. Κατὰ τὴν πρώτη Συνοδικὴ Συνεδρία ἐξελέγησαν Μητροπολίτης Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας ὁ Ἱεροκλήρυκας Ἀρχιμ. Κοσμᾶς Παπαχρηῆτος, καὶ Μητροπολίτης Δράμας ὁ Ἀρχιμ. Παῦλος Ἀποστολίδης,

Ἑγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Σουμελαῖ. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας παρέστη στίς ἐνθρονίσεις τῶν νέων ἱεραρχῶν πού τελέσθηκαν, τοῦ μὲν πρώτου στό Μεσολόγγι στίς 6 Νοεμβρίου καὶ τοῦ δευτέρου στὴ Δράμα στίς 19 Νοεμβρίου.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΕΣ ΚΛΗΡΙΚΩΝ

Τρεῖς νέοι κληρικοί εἰσῆλθαν στίς τάξεις τοῦ Ἱεροῦ κλήρου κατὰ τό παρελθόν τρίμηνο. Πρόκειται γιὰ τὸν π. Δημήτριο Συρόπουλο, πού χειροτονήθηκε Διάκονος στίς 2 Ὀκτωβρίου στὸν Ἱερό Ναὸ Ἀγίων Ἀποστόλων Ξάνθης, καὶ Πρεσβύτερος στίς 9 Ὀκτωβρίου στὸν Ἱερό Ναὸ Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου Γενισέας, γιὰ τὸν π. Ἰωάννη Μπαντέμη πού χειροτονήθηκε Διάκονος στίς 26 Ὀκτωβρίου στὸν Ἱερό Ναὸ Ἁγίου Δημητρίου Τυμπάνου καὶ Πρεσβύτερος στίς 30 Ὀκτωβρίου στὸν Ἱερό Ναὸ Παμμ. Ταξιαρχῶν Γκιώνας καὶ γιὰ τὸν π. Νικόλαο Γιαγκίδη πού χειροτονήθηκε Διάκονος στίς 22 Δεκεμβρίου στὴν Ἱερά Μονὴ Ταξιαρχῶν καὶ Πρεσβύτερος στίς 27 Δεκεμβρίου στὴν Ἱερά Μονὴ Ἁγίας Εἰρήνης. Οἱ τρεῖς νέοι κληρικοί μας εἶναι ἕγγαμοι καὶ μαθητὲς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Ξάνθης. Τὸ περιοδικό μας τοὺς εὐχεται καλὴ διακονία πρὸς δόξαν Κυρίου.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ

Στὸν Ἱερό Καθεδρικό Ναὸ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας τελέσθηκε ἀπὸ τὸν Σεβ. Ποιμενάρχη μας, τὴν Κυριακὴ 23 Ὀκτωβρίου, ἡ ἀρχαιοπρεπὴς Θεία Λειτουργία τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου. Ἡ κατάνυξη καὶ ἡ εὐφροσύνη ἦταν ἐκδηλη στὰ πρόσωπα τῶν πιστῶν

πού κατέκλυσαν τόν Ἱερό Ναό καί προσήλθαν μετά φόβου Θεοῦ γιά νά μεταλάβουν ξεχωριστά, ὅπως εἶθισται στήν ἐν λόγῳ Θεία Λειτουργία, τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος τοῦ Κυρίου.

ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΟΥ “ΟΧΙ”

Μέ τήν εὐκαιρία τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Ἐθνικῆς Ἐπετείου τῆς 28ης Ὀκτωβρίου πραγματοποιήθηκε τό ἀπόγευμα τῆς Πέμπτης 27 Ὀκτωβρίου στό Πνευματικό Κέντρο ἐκδήλωση μέ θέμα: “Προσωπική ἢ Εὐθύνη γιά τήν Πατρίδα”. Στά πλαίσια τῆς ἐκδηλώσεως παρουσιάστηκε ἀπό τά μέλη τῆς Χριστιανικῆς Φοιτητικῆς Δράσεως Θεσσαλονίκης θεατρική παράσταση μέ τίτλο: “Ἡ Κυρά τῆς Ρῶ”.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΤΟΜΟΥ “ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΣΤΟ ΝΟΜΟ ΞΑΝΘΗΣ”

Ἡ Ἱερά Μητρόπολη Ξάνθης σέ συνεργασία μέ τή Μουφτεία Ξάνθης προχώρησαν ἀπό κοινοῦ στήν ἔκδοση τόμου μέ τίτλο: “Θρησκευτικά μνημεῖα στό Νομό Ξάνθης”.

Στό βιβλίο καταγράφονται οἱ θρησκευτικοί χώροι λατρείας, τά μνημεῖα, τά κειμήλια, τά ἱστορικά στοιχεῖα τῶν Ὀρθοδόξων, τῶν Μουσουλμάνων, τῶν Ἀρμενίων, τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν καί τῶν Ἑβραίων πού ἔζησαν καί δραστηριοποιήθηκαν στό Νομό Ξάνθης, μέσα ἀπό κείμενα ἐκλεκτῶν καί ἀξιόλογων συνεργατῶν τοῦ τόμου καί τό πλούσιο φωτογραφικό ὕλικό πού ὑπάρχει στίς τριακόσιες σελίδες τοῦ βιβλίου. Ἡ ἔκδοση αὐτή ἀποσκοπεῖ στήν κατάδειξη τῆς ἄριστης σχέσης καί ἁρμονικῆς συνύπαρξης μεταξύ ἀτόμων μέ διαφορετική θρη-

σκευτική πίστη, πού συμβιώνουν εἰρηνικά στό Νομό Ξάνθης καί εὐρύτερα στό χώρο τῆς Δυτικῆς Θράκης. Ἡ ἐπίσημη παρουσίαση τοῦ βιβλίου πραγματοποιήθηκε στήν Ἀθήνα, τήν Τετάρτη 2 Νοεμβρίου, στήν κατάμεστη αἴθουσα “Γιάννου Κρανιδιώτη” τοῦ Ἑπουργείου Ἐξωτερικῶν, παρουσία τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Κάρουλου Παπούλια.

ΕΚΔΗΜΙΑ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ

Στίς 14 Νοεμβρίου ἐκοιμήθη ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Θεόκλητος Κελεπουσίδης σέ ἡλικία 76 ἐτῶν, μετά ἀπό πολύχρονη δοκιμασία. Ὁ ἀείμνηστος π. Θεόκλητος, γέννημα καί θρέμμα τῆς πόλεώς μας, διετέλεσε Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Ξάνθης καί ἄφησε μνήμη ἀγαθή στό χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς ἐνορίας Πετεινοῦ, τήν ὁποία ἐπί πολλά ἔτη πιστά ὑπηρέτησε. Τῆς ἐξοδίου ἀκολουθίας τήν Τρίτη 15 Νοεμβρίου στόν Ἱερό Ναό Ἁγίας Αἰκατερίνης Γηροκομείου Ξάνθης, προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ζιχνῶν καί Νευροκοπίου κ.κ. Ἱερόθεος, ἐνῶ γιά τή μορφή τοῦ μεταστάντος κληρικῶν ὁμίλησε ὁ Πρωτοσύγκελλος Ἀρχιμ. Παντελεήμων Μουτάφης.

ΕΚΔΟΣΗ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΤΣΕΠΗΣ 2006 ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΙΚΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

Τό ἡμερολόγιο τσέπης γιά τό 2006 πού κυκλοφόρησε ἀπό τήν Ἱερά Μητρόπολη, ἀφιερώθηκε στούς εὐεργέτες τῆς Ξάνθης, ἐπωνύμους καί ἀνωνύμους, παλαιότερους καί συγχρόνους, γιά τούς ὁποίους εἴμαστε ὑπερήφανοι, ἀφοῦ τά ἔργα εὐποιῖας τους ἀποτελοῦν ἱερή πα-

ρακαταθήκη για τήν σημερινή, αλλά και για τίς ἐπόμενες γενιές.

Παράλληλα ὁ Ὅργανισμός Νεότητος καί Πολιτισμοῦ προχώρησε γιά δεύτερη χρονιά στήν ἔκδοση Μαθητικοῦ Ἡμερολογίου πού διανεμήθηκε δωρεάν στοὺς μαθητὲς τῶν σχολείων τῆς περιοχῆς μας.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΙΕΡΩΝ ΝΑΩΝ

Δύο νεόδμητους ἐνοριακοὺς ναοὺς ἐγκαινίασε τὸ Δεκέμβριο ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας. Πρόκειται γιά τὸν Ἱερό Ναό Προφήτου Ἡλιοῦ Νέας Ἀμισσοῦ, τὰ ἐγκαίνια τοῦ ὁποῖου τελέσθηκαν τὸ Σάββατο 3 Δεκεμβρίου καί γιά τὸν Ἱερό Ναό Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πηγιδίων πού ἐγκαινιάσθηκε τὸ Σάββατο 10 Δεκεμβρίου, μὲ τὴν τιμητικὴ παρουσία τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ζιχνῶν καί Νευροκοπίου κ.κ. Ἱερόθεου καί Ἀλεξανδρουπόλεως κ.κ. Ἀνθίμου. Πλήθος πιστῶν συμμετεῖχε στίς μεγαλοπρεπεῖς τελετὲς καί δοξολόγησαν τὸν Ἅγιο Θεό στοὺς οἴκους τῆς μεγαλοσύνης Του, πού ἀνηγέρθησαν μὲ τίς προσφορὲς τῶν ἐνοριτῶν καί τῆ συνδρομῆ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν.

ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ

Ἡ καθιερωμένη αἰμοδοσία τῶν κληρικῶν καί τῶν λαϊκῶν τῆς Μητροπόλεως μας πραγματοποιήθηκε τῆ Δευτέρα 19 Δεκεμβρίου στὸ Τμῆμα Αἰμοδοσίας τοῦ Νοσοκομείου Ξάνθης. Ἦταν μιὰ πράξη ἀγάπης καί προσφορᾶς πρὸς τὸν πάσχοντα συνάνθρωπό μας, ιδιαίτερα τίς ἡμέρες τῶν ἑορτῶν πού θὰ πρέπει νὰ βρεῖ μιμητὲς, ἀφοῦ οἱ ἀνάγκες σὲ αἷμα εἶναι πάντοτε μεγάλες.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ

Τὰ κατηχητικὰ σχολεῖα τῆς Ξάνθης μὲ τὴν εὐκαιρία τῶν ἑορτῶν τοῦ Ἁγίου Δωδεκαημέρου παρουσίασαν ἓνα πλούσιο καί χαρομόσυνο ἑορταστικὸ πρόγραμμα πού χαροποίησε τοὺς παρισταμένους καί ἐνθουσίασε κυρίως τὰ μικρὰ παιδιὰ. Ἡ γιορτὴ αὐτὴ πραγματοποιήθηκε τὴν Τετάρτη 21 καί Παρασκευὴ 23 Δεκεμβρίου στὸ Πνευματικὸ Κέντρο καί ἀποτέλεσε νότα ἀναψυχῆς καί εὐχάριστο προοίμιο τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων.

ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ

Τὸ Σάββατο 17 Δεκεμβρίου σὲ ἐκδήλωση πού πραγματοποιήθηκε στὸ Πνευματικὸ Κέντρο τῆς Μητροπόλεως, παρουσία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου καί τῶν Μελῶν τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς, χορηγήθηκαν οἱ ὑποτροφίες τοῦ Κληροδοτήματος Ζαλάχα καί τοῦ Ἰωακείμου Ἰδρύματος, τίς ὁποῖες ἔλαβαν εἰκοσιπέντε (25) ἀριστοῦχοι μαθητὲς τῶν Λυκείων τοῦ Νομοῦ καί φοιτητὲς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης, ἀπόφοιτοι τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Ξάνθης.

ΕΚΔΗΜΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΣΙΣΑΝΙΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ

Τὸ Σάββατο 17 Δεκεμβρίου ἐκοιμήθη πλήρης ἡμερῶν ὁ Μακαριστὸς Μητροπολίτης Σισανίου καί Σιατίστης κυρὸς Ἀντώνιος. Ὁ ἀείμνηστος Ἱεράρχης ὑπῆρξε πρότυπο ἀρετῆς, ταπεινώσεως καί ἀγιότητος βίου. Συνδεόταν μὲ πνευματικούς δεσμούς μὲ τὴν Ἱερά Μητρόπολή μας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 2005

● ΜΗΝΥΜΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ 2005 <i>Σεβ. Μητροπολίτου Ξάνθης κ.κ. Παντελεήμονος</i>	1
● ΕΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙΣ ΕΥΛΟΓΕΙΤΕ ΤΟΝ ΘΕΟΝ <i>Ἀρχιμ. Ἰωακείμ Μούκανου</i>	3
● ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ “ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΡΙΣΗ” <i>Σεβ. Μητροπολίτου Ξάνθης κ.κ. Παντελεήμονος</i>	5
● ΤΟ ΤΡΙΣΔΙΑΣΤΑΤΟ ΤΩΝ ΣΚΑΝΔΑΛΩΝ <i>Ἀρχιμ. Ἀθηναγόρου Καραμαντζάνη</i>	6
● ΣΧΟΛΙΟ ΣΤΗΝ “ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΡΙΣΗ” <i>Ἀρχιμ. Σωφρονίου Γκουτζίνη</i>	9
● Ι. Μ. ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΑΡΧΑΓΓΕΛΙΩΤΙΣΣΗΣ ΞΑΝΘΗΣ <i>Ἀρχιμ. Παντελεήμονος Μουτάφη</i>	10
● Ο ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ <i>Δημήτρη Μαυρίδη</i>	12
● ΤΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΤΡΙΩΔΙΟ <i>Ἀρχιμ. Πολυκάρπου Δημητριάδη</i>	14
● ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΞΑΝΘΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΘΕΩΡΙΟΥ <i>Διονυσίου Ἀλ. Τσεντικοπούλου</i>	15
● ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ <i>Ἀρχιμ. Πολυκάρπου Δημητριάδη</i>	16
● ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ 2005 <i>Σεβ. Μητροπολίτου Ξάνθης κ.κ. Παντελεήμονος</i>	21
● ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟ ΓΡΑΜΜΑ.....	23
● ΑΠΟ ΤΗΝ ΦΑΤΝΗ ΣΤΟ ΥΠΕΡΩΟΝ <i>Ἀρχιμ. Παύλου Ἰωάννου</i>	24
● Η ΑΚΕΝΩΤΗ ΧΑΡΑ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ <i>Ἀρχιμ. Ἰωακείμ Μούκανου</i>	26
● Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥ ΨΥΧΙΚΩΣ ΑΣΘΕΝΟΥΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΗ <i>Ἀρχιμ. Σωφρονίου Γκουτζίνη</i>	28
● Ι. Μ. ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΑΡΧΑΓΓΕΛΙΩΤΙΣΣΗΣ ΞΑΝΘΗΣ <i>Ἀρχιμ. Παντελεήμονος Μουτάφη</i>	30
● ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ <i>Ἀρχιμ. Πολυκάρπου Δημητριάδη</i>	32
● ΜΗΝΥΜΑ Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟ- ΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ	33
● Η ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ <i>Δημήτρη Μαυρίδη</i>	34
● ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΣΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΩΝ ΑΓΙΟΡΕΙΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ	36
● ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ <i>Ἀρχιμ. Πολυκάρπου Δημητριάδη</i>	38

● ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΗ ΛΗΞΕΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ <i>Σεβ. Μητροπολίτου Ξάνθης κ.κ. Παντελεήμονος</i>	41
● Ο ΤΙΜΙΟΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ <i>Ἀρχιμ. Παύλου Ἰωάννου</i>	43
● ΠΕΡΙ ΘΑΥΜΑΤΩΝ - ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ <i>Ἀρχιμ. Ἰωακείμ Μούκανου</i>	45
● Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥ ΨΥΧΙΚΩΣ ΑΣΘΕΝΟΥΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΗ - ΙΙ <i>Ἀρχιμ. Σωφρονίου Γκουτζίνη</i>	47
● ΜΙΑ ΚΑΙΝΟΥΡΙΑ ΣΧΟΛΙΚΗ ΧΡΟΝΙΑ ΑΡΧΙΖΕΙ <i>Ἀρχιμ. Πολυκάρπου Δημητριάδη</i>	49
● ΜΝΕΙΑ ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ <i>Δημήτρη Μαυρίδη</i>	50
● Ι. Μ. ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΑΡΧΑΓΓΕΛΙΩΤΙΣΣΗΣ ΞΑΝΘΗΣ <i>Ἀρχιμ. Παντελεήμονος Μουτάφη</i>	52
● ΤΟ “ΤΛΥΚΥ ΟΝΟΜΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑ” <i>Ἀρχιμ. Ἀθηναγόρου Καραμαντζάνη</i>	54
● Η ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ <i>Γεωργίου Χρ. Τσιγάρα</i>	55
● ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΑΙΠΩΛΟΥ <i>Νικολάου Φωτιάδου</i>	57
● ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ <i>Ἀρχιμ. Πολυκάρπου Δημητριάδη</i>	58
● ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2005 <i>Σεβ. Μητροπολίτου Ξάνθης κ.κ. Παντελεήμονος</i>	61
● ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΠΙΚΑΙΡΟ ΘΕΜΑ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ <i>Σεβ. Μητροπολίτου Ξάνθης κ.κ. Παντελεήμονος</i>	63
● Η ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ <i>Μ. Γ. Βαρβούνη</i>	65
● Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥ ΨΥΧΙΚΩΣ ΑΣΘΕΝΟΥΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΗ - ΙΙΙ <i>Ἀρχιμ. Σωφρονίου Γκουτζίνη</i>	67
● ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΠΟΡΤΑΖΟΥΜΕ <i>Ἀρχιμ. Πολυκάρπου Δημητριάδη</i>	69
● ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΣΤΟ Ν. ΞΑΝΘΗΣ <i>Δημήτρη Μαυρίδη</i>	70
● ΠΕΡΙ ΘΑΥΜΑΤΩΝ - ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ <i>Ἀρχιμ. Ἰωακείμ Μούκανου</i>	72
● Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΩΑΚΕΙΜ Γ', ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ ΠΗΓΗ, ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ “Ο ΦΑΡΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ” ΤΟΥ 1902 <i>Ι. Μ. Μπακιριτζή</i>	74
● ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ <i>Ἀρχιμ. Πολυκάρπου Δημητριάδη</i>	76

**Ἀπὸ τὴν ἐκδήλωση “Ἡ καθ’ ἡμᾶς Ἀνατολή”
στὸ Δημοτικὸ Ἀμφιθέατρο Ἐάνθης.**

Ἀπὸ τὴν παρουσίαση τοῦ τόμου
“Θρησκευτικὰ Μνημεῖα στὸ Νομὸ Ἐάνθης”, στὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν

